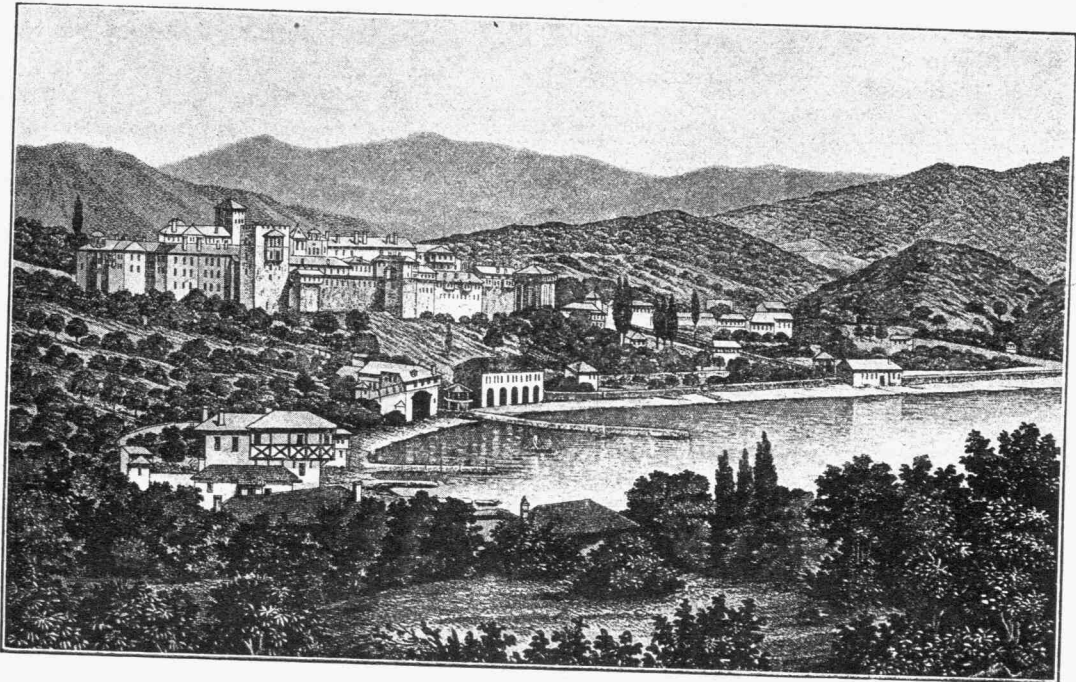

ρονόμους τοῦ διαμερίσματος ἐν ᾧ βιοῦσιν. Ἡ χλιδὴ καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν μοναχῶν τούτων δὲν ἀποσβεννύει ἐν τούτοις τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας καὶ τῆς περιποιήσεως, διότι ἡ φιλοξενία ἐν Ἅγιῳ Ὄρει δὲν εἶνε ἐπίπλαστος ἀβροφροσύνη, ἀλλὰ θεσμὸς τῆς πολιτείας. Τῆς φιλοξενίας ταύτης ἀπολαύει ὁ προσκυνητὴς· εἴτε εἰς πλουσίας μονὰς μεταβῆ, εἴτε εἰς καλύβην πτωχοῦ μοναχοῦ. Εἰς τὴν πύλην μάλιστα πάσης μονῆς, κατ' ἀρχαίον ἔθιμον, ὁ πορτάρης ἔχει διαθέσιμον ἄρτον, ἵνα παράσχη εἰς τὸν αἰτοῦντα διαθέτην, καὶ καθ' ὁδὸν δὲ ὑπάρχουσιν ἐρμάρια, ἔνθα ὁ ὁδοιπορῶν εὐρίσκει τεμάχιον ἄρτου, ἵνα κορέσῃ

Ἡ γυμνότης τοῦ δοκίμου, κεκλιμένην καὶ τεταπεινωμένην ἔχοντος τὴν κεφαλὴν, αἱ μορφαὶ τῶν πατέρων καὶ τὰ καταπεποιημένα πρόσωπα τῶν ἁγίων εἰκόνων περιβάλλουσι διὰ μυστηρίου τὴν σκηνὴν ταύτην, ἀφίνουσιν ἀνεξάλειπτον ἀνάμνησιν εἰς τὸν ἰδόντα αὐτήν. Τὴν κουρὰν ταύτην ὑπέστησαν ἡγεμόνες, βασιλόπαιδες, αὐτοκράτορες· ἐν τῷ ναῷ δ' ἐκεῖνω, ἔνθα εἶδον πτωχὸν δόκιμον καρέντα, ἐκάρη ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός, μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ, καὶ ἄγνωστος ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐτελεύτησε, χωρὶς οὐδεὶς νὰ γνωρίζῃ ποῦ ἐτάφη ὁ νεκρὸς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν μονὴν Βατοπαιδίου, ὅπως καὶ εἰς τι-

ΤΟ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΝ

τὴν πείναν του, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς μονὴν τινα ὅπου τὸν ἀνχμένει τὸ ἀρχονταρίκιον καὶ ἡ ἀβραμιαία τράπεζα. Ὁ αὐτὸς βίος, ἡ αὐτὴ διαίτη, ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς μονὰς τοῦ ἰδιορρύθμου συστήματος· διὸ καὶ οἱ δόκιμοι προτιμοῦν νὰ καρῶσι μοναχοὶ εἰς μονὰς τῶν συστημάτων τούτων.

Παρέστην εἰς κουρὰν μοναχοῦ τινος κατὰ τὴν ἐν Ἅγιῳ Ὄρει διαμονὴν μου. Ἡ σκηνὴ εἶνε γραφικωτάτη· ὁ σκιερὸς ναὸς φωτίζεται ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἀσθενῶν λαμπάδων καὶ πληροῦται ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς μονῆς, οἱ ἅποιοι τελοῦσι τὴν κουρὰν, ὁ δὲ δόκιμος, γυμνὸς πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀκροᾶται τῶν προσευχῶν καὶ ὁ ἴδιος δὲ προσεύχεται, ἕως ὅτου οἱ ἱερομόναχοι τὸν περικυκλοῦσι καὶ ἀνὰ μίαν εὐχὴν ἀναγιγνώσκοντες περιβάλλουσιν αὐτὸν τὸν λευκὸν χιτῶνα καὶ τὸ καλογηρικὸν βάσον· ἀπὸ τῆς στιγμῆς δ' ἐκεῖνης ὁ δόκιμος ἀλλάσσει ὄνομα καὶ γίνεται ἀδελφός.

Ἄλλας μονὰς, διατηροῦνται νοσοκομεῖα, ἅτινα διευθύνουσιν ἐπιστήμονες ἰατροί, ἐξ ὧν δύο ἐδέχθησαν τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Εἰς τὰς πλείστας ὅμως αἱ νόσοι θεραπεύονται ἀκόμη διὰ τῶν εὐχῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἡγουμένου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πάσχοντος· ὡς ἐκ τούτου οἱ θάνατοι ἐπέρχονται σνηθέστατα καὶ ἐξ ἐλαφρῶν νοσημάτων, τῶν ὁποίων καὶ ἡ στοιχειώδης ἰατρικὴ συνδρομὴ ἀποσοβεῖ τὸν κίνδυνον.

Καὶ ἡ μονὴ τῶν Ἰεθέρων διατηρεῖ νοσοκομεῖον καὶ εἶχε, καθ' ὃν χρόνον ἐπεσεκέφθη αὐτήν, εὐπαίδευτον ἰατρὸν τὸν κ. Φανουριάρην. σπουδάσαντα ἐν Γερμανίᾳ, μεθ' οὗ ἀληθμονήτους διήλθον ἡμέρας ἐν τῷ κελλίῳ του, ἔχοντι ὄψιν σπουδαστηρίου Γερμανοῦ ἐπιστήμονος. Καὶ ἡ μονὴ δ' αὕτη, ὅπως καὶ πᾶσαι αἱ μοναὶ τοῦ Ἅγιου Ὄρους, κατέχει πλείστα κειμήλια καὶ ἀγίας εἰκόνας. Τὸ ἀξιολογώτερον ὅμως, ὅπερ ἀπανταχὲς ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ, εἶνε ἡ εἰκὼν